

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Kyrillu Archiepiskopu Alexandreias Tois Klērikois, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙΣ,

καὶ Λάμπωνι πρεσβυτέρῳ.

ANNO
CHRISTI
557

Haec tres e-
pistolae ex-
tant Latine
supra colla-
tione quin-
ta.

Ὁ Σ δὲ τρεῖσιν ἐν τῇ Αἰλιέων, ἀνὴρ ὡς τῆς ἑπισκοπῶν στρατιομορῶν
ἐν τῷ παλατίῳ ἑπιστολῶν μοι πολὺς χρόνῳ καὶ μεγάλῳ πρὸς ἑμὲ ἔκρινεν
ἑσφραγισμένῳ, ὡς λαβῶν αὐτῷ παρὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀρθοδόξων. ἑσφρα-
γαφῆν δὲ ἦσαν ἐν αὐτῇ πολλὰν πᾶν καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ λαϊ-
κῶν. ἠπάντω δὲ ἑδὺν ἑπισκόποις τῆς ἀνατολῆς, ὡς δοποσιωπήσαντας μὲν δῆθεν
τὸ Νεσορείου ὄνομα, καὶ πρῶτοι μοι αὐτὸν ἀποστρέφεται, μετὰ πηδῆ-
σαντας δὲ ἑπὶ τῷ Θεοδώρου βιβλίᾳ τῶν πρὸς τῆς ἐκκλησίας πείσεως, ἐν οἷς πολ-
λὰ χαλεπῶν τῆς Νεσορείου δυσφημιῶν εἰσι καί μιν. πατὴρ γὰρ γέρονε
τῆς Νεσορείου κακοδοξίας, καὶ τῶν αὐτῶν λαλήσας ὁ δυσσεβὴς ἐν τοῖς γέρο-
νι, ἐν οἷς νῦν ὄσται. καὶ ἔγραψα μὲν τῷ δυσσεβῆτι ἑπισκόπῳ τῆς Ἀντιο-
χείων, ὅτι τῷ Θεοδώρῳ δυσσεβῆ δόγμα τῶν μηδὲ ἐν ἐκκλησίᾳ χαλεπῶ. ἀφι-
κόμην δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ ἀλαβέστατος διάκονος καὶ ἀρχιμανδρίτης
Μάξιμος πολλὰ κατέβησε φάσκων, ἑδὺν ὀρθοδόξοις μηδὲνα τόπον ἔχον αὐ-
τόν, μηδὲ παρρησίαν τῶν λαλῶν τῆς ὀρθῆς πίστεως. ἔφη δὲ, ὅτι πρῶτοι
οὐκ ἔστι μὲν ὁμολογεῖν τὸ σύμβολον τὸ ἐκπεδῆν ἐν τῇ Νικαίᾳ παρὰ τῆς πετ-
ρων, παρερμηνεύσει δὲ αὐτό. καὶ πρὸς ἐμὲ μετὰ τῶν ἐκκλησιῶν πᾶσαν τῆς
ἐν Νικαίᾳ ἐρμηνεύσει σαφῶς, ἵνα μὴ σωραπάζωσι ἱερεῖς, ἔπειτα αὐτῶν ἔτε-
ρον ἑξηγουμένους ὁ δὲ καὶ πέπραχα. ἑπισφύρεται τῶν τῶν τῶν, ὡς
πρὸς ἐμὲ καὶ τῶν ἀλαβέστατος δεσποίνης, καὶ τῶν φιλοχρίστων καὶ
δυσσεβῆτι δεσπότη. πεποίηκα γὰρ ἐν δέμασι γυμνάσι τῶν. μὲν σκέψασθε
τῶν αὐτῶν ὡς αὐτῶν ἔχον σιμῶν, δικαίως πρὸς αὐτοὺς. δεῖ γὰρ ἡμᾶς
πανταχόθεν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ὀρθῇ πίστι, καὶ τῶν ἐξηγουμένων καὶ Χριστοῦ
δυσσεβῆτι, εἰς ὅσον οἴοντε, πειράσασθαι ποιεῖν ἐκ μέσου.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΚΑΚΙΩ, ΕΠΙΣΚΟΠΩ,
Μελιτινῆς.

Ὁ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΣ καὶ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ ἀρχιμαν-
δρίτης Μάξιμος ἀφίκετο πρὸς μέν· καὶ ὄντα ποιόσθαι αὐτῶν πείρα-
μα, ὡς ἐρμηνεύσει ἐν πολλῷ χρόνῳ ποδοῦντα ἰδεῖν. τετέλεμαι δὲ τὸν τε
ζῆλον αὐτῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀσεβείας τὸ κέντρον. ἀλλὰ γὰρ
οὐκ ἔστι, καὶ μετὸν ἐξ ἑφρονήτων ἑνοῦ, ὡς καὶ πάντα πόνον ἑσφραγῶν ἀπέ-
χεσθαι ὑπὸ τῶν τῶν Νεσορείου κακοδοξίᾳ πρὸς ἑμὲ ἐκ τῆς ἐξ ἡμῶν ἀπο-
λέσθαι μερῶν. ὑπάνεγνω δὲ μοι καὶ τῆς σῆς ὁσιότητος ἑπιστολῶν γραφῶν
πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἑπισκόπον τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάννην, πολλῆς γέμου-
σαν παρρησίας ὁμοῦ καὶ φιλοθείας. γέγραφα δὲ καὶ ἐγὼ ποιῶντας ἑπιστολάς

πρὸς αὐτὸν. ἀλλ' ὡς εἶπεν, τὰ χεῖρα νικᾷ. ὑποπλάσιό μιν οὐ γὰρ τὰ Νεστορίου
 μιστῶν, ἐτέρω πάλιν αὐτὰ συγκροτοῦσι ἕθω, τὰ Θεοδώρου θεωμαζόν-
 τες, καὶ τοὶ πλὴν ἰσῶν, μᾶλλον δὲ πολλὰ χείρονα νοσοῦντα δυστέλειον. οὐ γὰρ
 Θεόδωρος Νεστορίου γέρονε μαθητὴς, ἀλλ' οὗτος ἐκείνου, καὶ ὅξ' ἐνὸς ὡσαύ-
 λαοῦσι σώματος, ἕνα τε $\text{\textcircled{W}}$ τῆς κακοδοξίας ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ἀναπί-
 οισιν ἰόν. γεγράφασι γὰρ πρὸς μὲ $\text{\textcircled{C}}$ ἐκ τῆς ἀνατολῆς, ὅτι οὐ γὰρ τὰ Θεο-
 δώρου διαβάλλεσθαι ἴνα μὴ, Φασί, καὶ τὰ τῆ μακαρίου Ἀθανασίου, καὶ
 Θεοφίλου, καὶ Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου διαβληθῆναι. ἀ γὰρ ἐλάλησε Θεόδω-
 ρος, ταῦτα καὶ κείνοι. ἐγὼ δὲ πᾶσι γεγράφοντων ἐκ ὑπερόμιου, ἀλλ' ἔφω
 ἐν παρρησίᾳ, ὅτι Θεόδωρος μὲν δύσφημον ἔχει καὶ Γλαύσαν, καὶ κάλαμον
 ὑπερβύβωτα ταύτη· $\text{\textcircled{C}}$ δὲ γεγράσαν ὀρθοδοξίας πίστεως διδασκαλοὶ, καὶ
 διέπρεψαν ἐν πύτοις. διέθηκαν δὲ οὕτως ἑστῶσι διὰ τῆς ἀνατολῆς, ὡς καὶ ἐκ-
 βοήσας γρηγοῦσαι ἐν ἐκκλησίᾳς πρὸς τῆς δὴ μων· αὐξείτω ἡ πίστις Θεοδώρου
 οὕτω πρὸς ὁμῶν ὡς Θεόδωρος· λίθοις αὐτὸν βαλόντες ποτὲ ἐν τῇ πρὸς αὐτοῖς
 ἐκκλησίᾳ, πολήσαντα ἵνα πρὸς ἀφ' ἑξῆς αὐτῶν βραχί. ἀλλ' ὡς ὁ διδασκαλὸς
 βούλεται, οὕτω φρονεῖ τὸ ποιῆσαι $\text{\textcircled{W}}$. ἐγὼ μὲν οὐκ οὔτε ἐπαυσάμην ἑπι-
 μῆν οἷς γεγράφασι, οὔτε παύσομαι. ἵππ' ἢ ἐχρῆν καὶ ἀνελογίας ἐγρέ-
 φοις εἶναι παρ' αὐτοῖς, ἐκλύψας τοῖς Θεοδώρου καὶ Διοδώρου βιβλίους, οἷς
 γεγράφασι, οὐ πρὸς τῆς σαρκώσεως μᾶλλον $\text{\textcircled{W}}$ τῆς μονοφυσίως, ἀλλὰ καὶ τῆς
 σαρκώσεως, ἐπελεξάμην ἵνα τῆς κεφαλῶν καὶ $\text{\textcircled{W}}$ ἐνδεχόμενον $\text{\textcircled{W}}$ ἕθ-
 τον ἀντιπύρρον αὐτοῖς, διὰ φάνων πανταχοῦ βδελυρίας οὐσαν μεσῶν
 πλὴν δόξαν αὐτῶν. πρὸς ἑξῆς αὐτῶν δὲ μετὰ τῆς μνημονοθέντος βλαβεράτου
 διακόνου καὶ ἀρχιεπισκόπου Μαξίμου διεμελίσθησαν τὸ σύμβολον τῆς πί-
 στεως, τὸ ἐκπέδον παρὰ τῆς ἀγίας τῆς ἐν Νικαίᾳ σωελθόντων, καὶ πρὸς τὸ
 κατὰ ἐκείνην ἔμαυτον. διαβεβαίονται γὰρ πανούργως ἵνα πρὸς αὐτοῖς τε καὶ
 λέγῃ αὐτὰ, καὶ ἀκολουθῶν αὐτῶν, μὴ μὲν ἐπ' καὶ ἐνόοις ἔχῃ ὀρθὰς, διὰ
 φέρειν δὲ μᾶλλον $\text{\textcircled{W}}$ τὰ ὀρθῶς τε καὶ ἀπεροκλινῶς ἐρημῶνα πρὸς τὸ αὐτοῖς
 δοκοῦν. ἵνα δὲ μὴ ταῦτα λαμβάνῃ πλὴν σὺν ὁμοίᾳ, πεπόμεθα μὲν τὸ βι-
 βλίον * εἰς αὐτὸ τὸ μόνον. καὶ δὴ ἐντυχοῦσα κατὰ ξίωσάτω τὰς σωθήσας ὑπὲρ
 ἑμὸς ποιῆσθαι πρὸς οὐχί.

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΓΡΟΚΛΩ. ΕΠΙΣΚΟΠΩ.

Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Θεοδώρου τῆς Μοψουεσίας, ἀιτουῦτος
 αὐτῷ, ὡς μὴ συγχαρῆσαι ἀναθεματιζέτω αὐτὸν,
 ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ ταραχῆς γινόμενον $\text{\textcircled{W}}$.

ΜΟΛΙΣ ποτὲ καὶ πολλοῖς ἰδρῶσι τῆς τε σῆς ὁμοίτητος καὶ τῆς ἀγίας σω-
 δου τῆς σωμαθείσεως καὶ πλὴν Εφεσίων, τὰς Νεστορίου κενοφωνίας
 διὰ βελήκασι καὶ πανταχοῦ τῆς θεοδ' ἐκκλησίᾳ· δυσφοροῦσι δὲ λίαν ἐπὶ
 πύτοις ἵνα τῆς καὶ πλὴν ἑώσαν, οὐ λαϊκῶν μόνον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆς τετραμέ-
 νων εἰς ἱεροῦργίᾳ. ὡσαύτω γὰρ τὰ χρονώτερα τῆς παιδῶν δυσχερέστερα πως

δεῖ πρὸς τὸ θεράπευσαι, ἢ τὰρα που καὶ εἰς ἅπαν ὄρνείται τῆτο· οὕτω καὶ ψυ-
 χὴ διεσφραμμένων ἐνομιῶν καὶ δογματικῶν σιπηδόνι ἀρρώγησασα, δυσσπό-
 βλητον ἐχθρὸν πάθος. πλὴν τῆ τῆ θεοῦ χεῖρι, εἴτε πρὸφάσις, εἴτε ἀληθεία,
 Ὡς ἕνα Χεῖρὸν καὶ λαλοδοσι καὶ κηρύττοισι, καὶ ταῖς Νεσορέου δυσσέβεις πε-
 ρεπλορηγίας ἀνιδεμαίωσαν. καὶ τέως ἐν δὶδία πολλῆ τῆ αὐτῶν, Ἐφῆρσιον
 εἰς τὸ ἀραρὸς ἐν πίστῃ καθ' ἡμέραν καὶ Ὁ σαλθυόμμοι ποτε. νυνὶ δὲ, ὡς γέ-
 γραφε πρὸς μετ' οὐ κλέος μου ὁ θεότατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάν-
 νης, ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς ἐτέρου κλύδων ἐγγήραται. καὶ τὰρα που πολὺ τὸ
 δέῃ, μὴ ἀραρὸς ποδ' ἕνας τῆν ὠπαραφόρον ἱσπονοσήσθαι εἰς τὸ ἐν ἀρχαῖς.
 Φασὶ γὰρ ἕνας τὸ μεγαλύτερον ἐκείνῳ πόλιν κατὰ λαβεῖν, εἴτα πρὸσελθὼν
 τοῖς δισσεβέσασιν καὶ φιλοχρῆστοῖς βασιλεύσιν, Ὁζατῆσθαι τε διὰ διακρίμα-
 τος αὐτῶν ἱεροῦ τῆ Θεοδώρου τῆ Μοχουεσίας ἀναδεμαίωσθαι βίβλια, αὐ-
 τὸν τε Ὡ μνημονυθέντα ἀύδρα. πολὺ δὲ αὐτῶ καὶ πλὴν ἐφ' αὐτὸν ὄνομα, καὶ θυ-
 μαζόνται λίαν αἰ σὺ τὰ ζῆεις αὐτῶ. καὶ ὡς γέ Φασι, δυσσοροδοσιν ἅπαντες, ὡς
 ἀνδρὸς ἐπίσημου καὶ τελυθίσαντος ἐν κοινωσίᾳ τῆν ἐκκλησιῶν, ἀναδεμα-
 ζομμοῦ νυνὶ ὅπ μὲν γὰρ ἐν τοῖς σὺ τὰ γμασιν αὐτῶ δὲ ἰσποκομέν ἕνα ἐκτό-
 πως εἰρημύρα, καὶ ἀρεῶν γέμοντα δυσσοημίας, οὐδενὶ τὸ ὄρθα φρονεῖν εἰω-
 θῶν ἀμφίβολον. ἴσω δὲ ἢ σὴ ὀσιόπισ, ὅπ πρὸνεχθείσιν τῆ ἀγία σὺ ὀδο
 ἐκδέσσεως πρὸ αὐτῶ σὺ τὰ χθείσιν, ὡς Ὁ * πρὸελόντες ἐφασκον, οὐδὲν ἐχθρ-
 ος ὑγιῆς, κατεκεδέθηλθε μὲν αὐτῶ ἢ ἀγία σὺ ὀδο, ὡς διεσφραμμένων
 γέμουσαν ἐνομιῶν, καὶ τὸ Νεσορέου δυσσέβειδαι οἰονεῖ πως πηγάζουσαν. κα-
 τὰ κείνασα δὲ εἶδ' οὕτω φρονουῶντας, οἰκονομικῶς ἐκ ἐμνημόνυσε τῆ αἰ-
 δρὸς, οὐδὲ αὐτὸν ἱσποθεκὸν ὄνομασὶ τῶ ἀναδεμαίωσθαι δι' οἰκονομίᾳ ἵνα
 μὴ ἕνας τῆ ἱσπολήψα τῆ ἀνδρὸς πρὸσεχθῆκοτες, ἀποβάλωσιν ἐαυτῶν τὸ ἐκ-
 κλησιῶν. ἢ δὲ ἐν τούτοις οἰκονομία ἀρεῶν πηρήμα καὶ Ὁφόν. εἰ μὲν γὰρ ἕνα
 ἐν τοῖς ζῶσιν ἐπ, καὶ σὺ ὀπλῶ ἕνα ταῖς Νεσορέου δυσσοημίας, ἢ σὺ αρα-
 ρβῶν ἢ δελεν οἷς ἐγγραφεν αὐτὸς, πέπονθεν αὐτῶ καὶ Ὡ εἰς ἴδιον πρὸσωπον ἀνα-
 δεμαίωσθαι. Ὁπῆ δὲ ἀπεδήμισε πρὸς θεόν, ἀρκεῖ, κατὰ πρ' ἐγ' ὦμαι, τῆ
 ἐκτόπως αὐτῶ γεγραμμένα ἐκβάλλεσθαι παρὰ τῆν ὄρθως ἐχόντων ταῖς δὲ-
 ζας, ὅτε ταῖς αὐτῶ πρὸεπυχανοῖσι βίβλοισι. καὶ τὸ πρῶμπεσφ χωρεῖν, θορύ-
 βων ἐδὲ ὅτε πῆκει πρὸφάσις. καὶ καθ' ἕτερον δὲ Ὡπον ἀναδεμαίωσθαι καὶ
 ἐκβεβλημῶν τῆν Νεσορέου δυσσοημῶν, σὺ κεκεβέλλωται καὶ τὰ ἐκείνου
 πλείω ἐχόντα πρὸς ταῦτα πλὴν σὺ γήρειδαι. εἰ μὲν οὖν ἔδρων τῆτο ἀμελλ-
 λητῆ τῆν καὶ πλὴν ἐφ' αὐτὸν ἕνας, καὶ οὐδένα θορύβον ἕνα ἐκτῶσθαι πρὸσεδοκῶν,
 ἐφλω αὐτῶ, ὅπ τὸ λυποῦν οὐδὲν ἀπατεῖσθαι νυνὶ τῆτο καὶ ἐγγράφως αὐτοῖς.
 εἰ δὲ, ὡς γράφει ὁ κλέος μου ὁ ὀσιώπειτ' ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων
 Ἰωάννης, ἔλαιντο αὐτῶ μᾶλλον γήρεισθαι πρὸελεσσοι, ἢ πρὸεξάι ἢ ποδοτῶ,
 ἵνα πὶ φλόγα κατενωαδεῖσθαι ἀναρρίπζομμο, καὶ παυσάμενοι θορύβοις ἀνα-
 σκαλυόμμο ἐκ δικαίεφς, μὴ ποτέ πως τὰ ἐγγράφα χείρονα τῆν πρὸεπτων
 βίρειδῃ; καὶ ταῦτα φημι σφόδρα μὲν ἐπιμῶν οἷς γέγραφεν ὁ μνημο-
 νυθεῖς

AVRO
CHERIT
511

ANNO
CHRISTII
533.

νδύεις Θεόδωρο, ὑφορμόμου δὲ τῶν παρὰ Ἰωνων ἐσομῶν ἐπὶ τῶν
 ἀσθενῶν καὶ τῶν ἐκείνου τοῦ εἰρημῶν τῶν παρ' Ἑλλήσι ποιητῆ, Πάτρι-
 κλον ἀσθενῶν, σφῶν δὲ ἀπὸν κήδε ἐκάστη. ἀν' Ἰόνω συναρέσει ταῦτα τῆ
 σὴ ὁσὸ τιπ, μιλῶσαι καὶ ἄλλοι, ἵνα καὶ κοινῶν γράμματι καὶ ἄλλοι. διω-
 πὸν γὰρ καὶ τοῖς ταῦτα ἀπήσασι τὴν οἰκονομίαν ἀφῆρησάσθαι τὴν ἀσθενῶν, πε-
 σά τε αὐτῶν ἠρεμεῖν ἐλέσθαι μάλλον, καὶ μὴ σκευδαλοῦ ἀσθενῶν ταῖς ἐκ-
 κλησίαις γινέσθαι. πέπομφα δὲ καὶ τὸ ἴσον τῆν γράφέντων ἀσθενῶν ἐμὲ παρὰ
 τῶν κωλύου μου τῶ ὁσὸ πᾶσι τῶν ἰσοπόπου Ἰωάννου. ὧ καὶ ἐπιτυχόσα ἡ σὴ ὁσὸ-
 τῆς, δέξεται πάντως ὁφθαλμὸν εἰς τὴν ἰσοπέσιν.

ΕΚ ΤΗΣ ΟΓΔΟΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΤΗΣ
 ἀγίας οἰκουμένης πέμπτης συνόδου, καὶ Θεοδώρου
 ἰσοπόπου γυμομῶν Μοφουετίας.

I.

Εἰς οὐχ ὁμολογεῖ πατρὸς, καὶ ἰσο, καὶ ἀγίου πνύματι μίαν φύ-
 σιν, ἡ τοῦ οὐσίου, μίση τε διώαμιν, καὶ ἴσοισιαν, τελάδα ὁμοούσιου,
 μίση θεότητα ἐν τριῶν ἰσοπέσιν, ἡ γυμω ἀσθενῶν ἀσθενῶν ἀσθενῶν.
 ὁσὸ ἰσοπέσιν ἀσθενῶν ἔστω. Εἰς γὰρ θεὸς ἐ πατὴρ, ἴσο οὐ τὰ πάντα, καὶ εἰς κῶλυος
 Ἰησοῦ Χριστὸς, δὲ οὐ τὰ πάντα, καὶ ἐν πνύμα ἄγιον, ἐν ὧ τὰ πάντα.

Anathema-
 tismi decre-
 ti a quinta
 Synodo.
 Extant La-
 tine supra
 coll. 8.

II.

Εἰς οὐχ ὁμολογεῖ τῶν θεοῦ λόγων εἶς ταῖς δύο γυμνήσας, τὴν τε ἀσθενῶν
 ἀσθενῶν ἐκ τῶν πατρὸς, ἀσθενῶν, καὶ ἀσθενῶν, τὴν τε ἐπ' ἐσθενῶν τῆν ἡμε-
 ρῶν, τῶ ἀσθενῶν κατελάθοντος ἐκ τῆν οὐρανῶν, ἐ σαρκωθέντος ἐκ τῆς ἀγίας
 ἐκ δόξου θεοπέκου, καὶ ἀσθενῶν Μαρίας, καὶ γυμνήσας εἶς αὐτῆς ὁ
 θεοπέκος ἀσθενῶν ἔστω.

III.

Εἰς λέγει ἄλλον εἶς τῶν θεοῦ λόγων, ἴσο σαυματουργήσαντα, καὶ ἄλλον τὴν
 Χριστὸν πατὴρ, ἡ θεὸν λόγον σαυεῖναι λέγει τῶ Χριστῶ γυμομῶν
 ἐκ γυμῶν, ἡ ἐν αὐτῶν εἶς ἄλλον ἐν ἄλλῶ ἀλλ' οὐχ ἕνα, καὶ αὐτὸν
 κῶλυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν, τῶν θεοῦ λόγων, σαρκωθέντα καὶ ἐκασ-
 θεπήσαντα, ἐ τῶ ἀσθενῶν τὰ τε σαυμάτα, καὶ τὰ πατὴρ, ἀπὴρ ἐκοισίως ἰσο-
 μιν σαυμά ὁ θεοπέκος ἀσθενῶν ἔστω.

IV.

Εἰς λέγει καὶ χῶλυ, ἡ καὶ ἐσθενῶν, ἡ καὶ ἀσθενῶν, ἡ καὶ ἰσοπέσιν, ἡ καὶ
 ἀσθενῶν, ἡ ἀσθενῶν, ἡ γῶσιν ἡ διώαμιν, τῶ ἐκασθενῶν τῶν θεοῦ λόγων ἀσθενῶν
 ἀσθενῶν γυμνήσας ἡ καὶ ἀσθενῶν, ὡς ἀσθενῶν τῶν θεοῦ λόγων, τῶ ἀσθενῶν
 ἀσθενῶν, ἀπὸ τῶν ὧν, καὶ καλῶς δόξαι αὐτῶν ἀσθενῶν, καὶ ἀσθενῶν Θεόδωρο
 μαγνόμενος λέγει ἡ καὶ ὁμωνυμίαν, καθ' ἡν ὁ Νεσορεανοὶ θεὸν λό-
 γον, Ἰησοῦ, καὶ Χριστὸν καλοῦντες, καὶ τὴν ἀσθενῶν καλοῦσιν ἀσθενῶν Χριστὸν,
 Concil. Tom. 12.

καὶ ἢ ὄνομάζοντες, καὶ δύο παρόσωπα παρῶφαναως λέγοντες, καὶ μόνῳ πλὴν παροσηρεῖδου, καὶ ἱμελίω, καὶ ἀξίδου, καὶ παροσηκωήσιον, ἔν παρόσωπον, καὶ ἕνα Χριστὸν ὑποκείνονται λέγειν. Ἀλλ' οὐχ ὁμολογεῖ πλὴν ἐνώσειν τῷ θεοῦ λόγου παρὸς σαρκὶ ἐμψυχωμένῳ ψυχῇ λογικῇ, ἔνοεσθαι, καὶ συνῆσιν, ἤρωσι καθ' ὑπόστασιν γηγνησθαι, καθὼς ὁ ἅγιος πατέρες ἐδίδαξαν. ἔν δὲ τῷ μίαν αὐτῶν πλὴν ὑπόστασιν, ὅ ἐστιν ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς τῆς ἁγίας τριάδος· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. Πολυζήτους ἄνομιμῆς τῆς ἐνώσεως, ὁ μὲν τῆ ἀσέβεια Ἀπολιναρίου καὶ Εὐπυχοῦ ἀκολουθησάτες, πῶ ἀφανισμῶ τῶν συνελθόντων παροσηκωῖμοι, πλὴν καὶ σύγχισιν πλὴν ἐνώσειν προσβόλοισιν. ὁ δὲ τὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου φρονουῦντες, τῆ διαίρεσθαι χαιρόντες, χαιρικῶ πλὴν ἐνώσειν ἐπεισάγουσιν. ἢ μὲντοι ἁγία ἔστω ἐκκλησία ἐκατέρως αἰρέσεως πλὴν ἀσέβειαν ἀποβαλλομένη, πλὴν ἐνώσειν τῷ θεοῦ λόγου παρὸς πλὴν σαρκὶ, καὶ συνῆσιν ὁμολογεῖ, ὅσθ' ἐστὶ καθ' ὑπόστασιν. ἢ ἄρα καὶ συνῆσιν ἐνώσειν, ὅτι τῷ καὶ Χριστὸν μωσήου, οὐ μόνον ἀσύχιστα συνελθόντα διαφυλάττει, ἀλλ' οὐδὲ διαίρεσιν ὀπιθέχεται.

V.

Εἰ τις πλὴν μίαν ὑπόστασιν τῷ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως ἐκλαμβανέ, ὡς ὀπιθεζομένῳ πολλῶν ὑποστάσεων σημασίαν, καὶ διὰ τοῦτου εἰσαγάγειν ὀπιθεζομένῳ τῷ καὶ Χριστὸν μωσήου δύο ὑποστάσεις, ἢ τοὶ δύο παρόσωπα, καὶ τῶν ἄλλων εἰσαγαζομένων δύο παρόσωπων, ἐν παρόσωπον λέγει καὶ ἀξίδου, καὶ ἱμελίω, καὶ παροσηκωήσιον, καθὰ τῶν Θεοδώρου, καὶ Νεστορίου μαγνησθαι συνελθόντων. ἔν συκοφαντεῖ πλὴν ἁγίου ἐν Καλχηδόνι συνόδου, ὡς καὶ ταῦ πλὴν πλὴν ἀσέβειαν ἐνομιμῆς χριστομένη πλὴν τῆς μίας ὑποστάσεως ῥήματι. Ἀλλὰ μὴ ὁμολογεῖ τῷ τῷ θεοῦ λόγον σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἐνώσειν, ἔν δὲ τῷ μίαν αὐτῶν πλὴν ὑπόστασιν, ἢ τοὶ ἐν παρόσωπον· οὕτως τε ἔν πλὴν ἁγίαν ἐν Καλχηδόνι συνόδου, μίαν ὑπόστασιν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁμολογεῖται· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. Οὐτε ἄρα παροσηκωῖμοι, ἢ ἄρα ὑπόστασεως ἐπεδέξατο ἢ ἁγία τριάς, καὶ σαρκωθέντος τῷ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος θεοῦ λόγου.

VI.

Εἰ τις καθὰ χριστικῶς, ἀλλ' ἐκ ἀληθῶς θεοτόκον λέγει πλὴν ἁγίαν ἐκδοξοῦ ἀειπαρθένης Μαρίνου ἢ καὶ αἰαφορῶν, ὡς ἀνθρώπου ψυχοῦ γνησθέντος, ἀλλ' οὐχὶ τῷ θεοῦ λόγου σαρκωθέντος, καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς, αἰαφερομένης ἢ κατ' ἐκείνου τῷ ἀνθρώπου γνησθεως ὅτι τῷ θεοῦ λόγον, ὡς συνελθόντα τῷ ἀνθρώπου χριστομένη καὶ συκοφαντεῖ πλὴν ἁγίου ἐν Καλχηδόνι συνόδου, ὡς καὶ ταῦ πλὴν πλὴν ἀσέβειαν ὀπιθεζομένῳ τῶν Θεοδώρου ἐνομιμῆς, θεοτόκον πλὴν παρθένης εἰποῦσθαι· ἢ εἰ τις ἀνθρώποτοκον αὐτῷ καλεῖ, ἢ χριστοτόκον, ὡς τῷ Χριστοῦ μὴ ὄντος θεοῦ· ἀλλὰ μὴ κυρίως, καὶ καὶ ἀλήθειαν θεοτόκον αὐτῷ ὁμολογεῖ, διὰ τὸ, ὅτι παρὸς τῶν αἰώνων ἐκ τῶν πατέρων γνησθέντα θεοῦ λόγον, ἐπ' ἐξάτων τῶν ἡμερῶν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, οὐποτε διέβησιν

καὶ πῶς ἀγίου ἐν Καλαχιδόνι συνόδου θεοτόκου αὐτῶν ὁμολογήσῃ, ὁ ἱεροδ-
τος ἀνάθεμα ἔστω.

VII.

Εἴ τις ἐν δύο φύσει λέγων, μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἀνθρώποτητι ὅτι ἕνα κώ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γνωρίζεται ὁμολογᾷ, ἵνα διὰ τούτου σημαίη
πῶς διαφορὰν τῆν φύσεων, ὅτι ὡν ἀσυγχύτως ἢ ἀφραγτος ἐνωσις γέγονεν·
οὔτε τῆς λόγου εἰς πῶς τῆς σαρκὸς μεταποιηθέντων φύσιν, οὔτε τῆς σαρ-
κὸς πρὸς πῶς τῆς λόγου φύσιν μεταχωρησάσης (μὴ γὰρ ἕκαστος ὅτι
ὅτι τῆς φύσεως,) καὶ ἡμοιότητος τῆς ἐνώσεως καθ' ἑσώσασιν, ἀλλ' ὅτι διαρέ-
σθαι τῆς αἰᾶς μέρους, πῶς ἑαυτῶν λαμβάνει φωνῶν ὅτι τῆς καὶ Χριστὸν
μωσείου ἢ ἀβελθιμὸν τῆν φύσεων ὁμολογῶν, ὅτι τῆς αἰᾶς ἐνός κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς θεοῦ λόγου σαρκωθέντων, μὴ τῆς θεωρίας μόνῃ
πῶς διαφορὰν τούτων λαμβάνει, ὅτι ὡν καὶ σωετέστη, ἐκ διαουριότητος
διὰ πῶς ἐνωσις, (εἰς γὰρ ὅτι ἀμφοῖν, καὶ δι' ἐνός ἀμφοτέρων) ἀλλ' ὅτι τούτων
κέρηται τῶν ἀβελθιμῶν, ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοῦσάτους ἔχαστας φύσεως,
ὁ ἱεροδότης ἀνάθεμα ἔστω.

VIII.

Εἴ τις ἐκ δύο φύσεων θεότητος καὶ ἀνθρώποτητος ὁμολογῶν πῶς ἐνω-
σιν γινώσκῃ, ἢ μίαν φύσιν τῆς θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην λέγων, μὴ οὐ-
τως αὐτὰ λαμβάνει καθάπερ καὶ ὁ ἅγιος πατέρις ἐδίδαξαν, ὅτι ἐκ τῆς
θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρώπινης τῆς ἐνώσεως καθ' ἑσώσασιν ἡμοιό-
της, εἰς Χριστὸν ἀπετέλεσθαι. Ἀλλ' ἐκ τῆν ποιούτων φωνῶν μίαν φύσιν,
ἢτοι οὐσίαν, θεότητος καὶ σαρκὸς τῆς Χριστοῦ εἰσαγάγον ὅτι γινώσκῃ, ὁ ἱεροδ-
τος ἀνάθεμα ἔστω. Καθ' ἑσώσασιν γὰρ λέγοντες ὅτι μονογενῆ λόγον ὡσώ-
σασιν, ἐκ ἀνάγκης ἵνα πῶς εἰς ἀλλήλους τῆν φύσεων πεπεσῆσθαι φωνῶν
μυθούσης δὲ μὴ ἕκαστος, ὅτι ὅτι, ὡσώσασιν σαρκὶ νοομένου ὅτι λό-
γον. Διὸ καὶ εἰς ὅτι ὁ Χριστὸς, θεὸς καὶ ἀνθρώπος, ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος
τῶν πατέρων καὶ πῶς θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ἡμῶν ὁ αὐτὸς καὶ πῶς ἀνθρώπο-
τητα ὅτι τῆς γὰρ ἐν ἀνά μέρους διαουριότητας, ἢτοι τέμνοντας, καὶ ἐν
συχρόντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τῆς Χριστοῦ, ὁμοούσιος καὶ
ἀνάθεμα ἔστω ἢ τῆς θεοῦ ἐκκλησίας.

IX.

Εἴ τις ὡσώσασιν ἐν διότι φύσει λέγει Χριστὸν, ὅτι οὐ δύο ὡσώ-
σασιν εἰσαγάγονται, ἴδια τῶν θεῶν λόγων, καὶ ἴδια τῶν ἀνθρώπων ἢ εἴπῃ ὅτι
ἀναρέσθαι τῆς σαρκὸς, ἢ ὅτι συγχύσθαι τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρώποτητος, ἢ
μίαν φύσιν ἡρώ οὐσίαν τῆν σωελθέντων τερατολόγων, οὔτω ὡσώ-
σασιν ὅτι Χριστὸν ἀλλ' οὐχὶ μίαν ὡσώσασιν ὅτι θεὸν λόγον σαρκωθέντα
μὴ τῆς θείας ἀνθρώπου σαρκὸς ὡσώσασιν, καθάπερ ἢ τῆς θεοῦ ἐκκλησίας παρ-
εἶναι ὅτι ὁμοούσιος ὁ ποιητὸς ἀνάθεμα ἔστω.

X.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογᾷ $\text{\textcircled{C}}$ ἑσαυθευμένῳ $\text{\textcircled{C}}$ σαρκὶ κύριῳ $\text{\textcircled{C}}$ ἡμῶν Ἰησοῦ $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν, $\text{\textcircled{C}}$ θεὸν ἀληθινόν, καὶ κύριον τῆς δόξης, καὶ ἕνα τῆς ἀγίας τετραδός· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

XI.

Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἀρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόνην, Ἀπολινάριον, Νεστέριον, Εὐτυχέα, καὶ Ωεργήλιον, μὲν τῶν ἀσεβῶν ἀπάν συζηρημάτων, καὶ ἄλλοις πάντας αἰρέτικοίς, ἅντων κατακριθέντας καὶ ἀναθεματισθέντας ὑπὸ τῆς ἀγίας καθολικῆς ἑκκλησιαστικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν πατριάρχων ἀγίων πεσάφρων σωόδων, καὶ ἄλλων ὁμοίων τῶν πατριάρχων αἰρετικῶν φρονήσαντας ἢ φρονουῦντας, καὶ μέχρι τέλους τῆς οἰκίας ἀσεβείας ἐμμένοντας· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

XII.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τῆς ἀσεβοῦς τῆς Μοψουεσίας, ἢ εἰπόντος ἄλλον $\text{\textcircled{C}}$ θεὸν λόγον ἢ ἄλλον $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν ὑπὸ παθῶν ψυχῆς καὶ τῆς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλοῦμενον, καὶ τῶν χρόνων καὶ μικρὸν χωροῦμενον, καὶ οὕτως ἐν παροῦσιν ἔργων βελπωθέντα, καὶ ἐν πολιτείᾳ ἀμωμον καταστάντα, ὡς ψιδὸν ἀνθρώπον βαπτισθῆναι εἰς ὄνομα πατρὸς, καὶ υἱοῦ, ἑ ἀγίου πνεύματος, καὶ διὰ τῆς βαπτίσματος τὴν χάριν τῆς ἀγίου πνεύματος λαβεῖν, καὶ ὑποστάσει ἀξιοθῆναι καὶ κατ' ἰσότητα βασιλικῆς εἰκότος, εἰς παροῦσιν τῆς θεοῦ λόγου παροῦσιν εἶδαι· καὶ μὲν τὴν ἀνάστασιν ἀντιποιεῖται τῆς ἐνοσίαις, καὶ ἀναμάρτητον παντελῶς γηρέας. Καὶ πάλιν εἰρηκότος τῆς ἀσεβοῦς Θεοδώρου, τὴν εὐωσιν τῆς θεοῦ λόγου παρὸς $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν, τὴν αὐτὴν γηρέας, ὡς ὁ ἀποστόλος ἐπὶ δούρος καὶ γωαμῶς· ἐσονται $\text{\textcircled{C}}$ δύο εἰς σάρκα μίαν. Καὶ παρὸς τῆς ἀλλας ἀναριθμητοῦς ἀξιοθῆναι βλασφημίας, ἑκλήσαντος εἰπεῖν, ὅτι μὲν τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος ποῖς μαθηταῖς, καὶ εἰπὼν· λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐ δέδωκεν αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ γηρέας μόνον ἐνεφύσησε. Οὕτως δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν ὁμοῦ τὴν ἐπιλάθησιν τῶν χρόνων, καὶ τῆς πλῆθους τῆς κυρίου, μὲν τὴν ἀνάστασιν, ἡ, ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου, εἶπε, μὴ εἰρηθεῖαι παρὸς τῆς Χριστοῦ παρὰ τῆς ὁμοῦ· ἀλλ' ἐπὶ τῶν παραδόξων τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγῆτα τῆς ὁμοῦ ὑμῶν· ἐσονται $\text{\textcircled{C}}$ θεὸν $\text{\textcircled{C}}$ ἐγείραντα $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν. Τὸ δὲ χεῖρον, καὶ ἐν τῆς παρὸς ἐξέω τῶν ἀποστόλων γηρομῆ παρὸς αὐτῶν δῆθεν ἐρμηνεία, συγκεῖναν ὁ αὐτὸς Θεόδωρος $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν Πλάτωνι, καὶ Μανιχαῖω, καὶ ἑκκουέφ, καὶ Μαρκιῶνι, λέγῃ, ὅτι ἄσπερ ἐκείνων ἑκαστος ἀρεθῶν οἰκείων δόγμα, ἅντων αὐτῶν μαθητῶσαντας, πεποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικοῦς, καὶ Μανιχαῖοις, καὶ ἑκκουεῖοις, καὶ Μαρκιωνισαῖς, ὁμοῦ ὁμοῦ ὅμοιον ὅμοιον καὶ τῆς Χριστοῦ ἀρεθῶν δόγμα, ὅς αὐτῶν ἅντων χριστιανοῖς καλεῖσθαι. Εἴ τις τῶν ἀντιποιεῖται τῆς εἰρημῶν ἀσεβείας τοῦ Θεοδώρου, ἑ τῶν ἀσεβῶν ἀξιοθῆναι συζηρημάτων, ἐν οἷς τὰς εἰρημῶν, ἑ ἀλλας ἀναριθμητοῦς βλασφημίας ὅσας καὶ τῆς

ANNO
CHRISTI
553

μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄλλα μὴ ἀνάθεμα πῆξαι αὐ-
τὸν, καὶ τὰ ἀσέβη αὐτοῦ συζηρήματα, καὶ πάντας τοὺς δεχομένους, ἢ καὶ ἐκδι-
κουῦντας αὐτὸν, ἢ λέγοντας ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκδικεῖσθαι, καὶ τοὺς γεράφαντας
ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συζηρημάτων, καὶ τοὺς τοῖς ὅμοια φρονοῦ-
ντας, ἢ φρονήσαντας πώποτε, καὶ μέχρι τέλους ἐμμείναντας τῆς τοιαύτης αἰρέσεως·
ἀνάθεμα ἔστω.

XIII.

Εἰ τις ἀντιποιεῖται τῶν ἀσεβῶν συζηρημάτων Θεοδορείου, τῶν καὶ τῆς
Χρηστοῦ πίστεως, καὶ τῆς ἐν Εφέσῳ πεφωτισμένης καὶ ἀγίας συνόδου, καὶ τῆς ἐν ἀγίοις
Κυρίλλου, καὶ τῶν δώδεκα αὐτοῦ κεφαλαίων, καὶ πάντων ὧν σωεγράφηται
ὑπὲρ Θεοδορίου, καὶ Νεστορίου τῶν δυσεβῶν, καὶ ὑπὲρ ἄλλων τῶν πρὸς αὐτὰ τοῖς
περὶ εἰρημίας Θεοδορίου καὶ Νεστορίου φρονοῦντων, καὶ δεχομένων αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσι αὐτῶν ἀσέβειαν, καὶ δι' αὐτῶν τοῦ ἀσεβοῦς καλεῖσθαι τοῦ τῆς ἐκ-
κλησίας διδασκαλοῦ, τοῦ καθ' ἑσώτατον πᾶσι ἕνωσιν τοῦ θεοδόξου φρο-
νοῦντος, καὶ ὁμολογῶντος· καὶ εἴπερ ἐκ ἀναθεματικῆς τῆς εἰρημίας ἀσέβη
συζηρήματα, καὶ τοῦ τοῖς ὅμοια πούτοις φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, καὶ
πάντας δὲ τοὺς γεράφαντας καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἢ τῶν ἐν ἀγίοις Κυρίλλου καὶ
τῶν δώδεκα αὐτοῦ κεφαλαίων, ἔστω τῆς τοιαύτης ἀσέβειας τελευτήσαντας· ὁ ποι-
ὸς ἀνάθεμα ἔστω.

XIV.

Εἰ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἑπισκοπῆς τῆς λεγομένης παρὰ Ἰβὰ γεγραφθεῖς
περὶ Μάρτυρος Πέτρον, τῆς ἁγιομηνίας μὲν τοῦ θεοῦ λόγον ἐκ τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ ἀπαρτένου Μαρίας σαρκαθέντα, ἀνθρώπον γεγε-
νηθέντα· λεγούσης δὲ ψιλὸν ἀνθρώπον εἶναι αὐτῆς γνηθῆναι, ὃν ναὸν δόπο-
καλεῖ. ὡς ἄλλοι τῶν τοῦ θεοῦ λόγον, καὶ ἄλλον ἀνθρώπον· καὶ τῶν ἐν
ἀγίοις Κυρίλλου πᾶσι ὀρθῶν τῶν χριστιανῶν πίστιν κηρύσσοντα διαβαλλού-
σης, ὡς αἰρετικῶν, καὶ ὁμοίως Ἀπολιναρίου τῶν δυσεβῶν γεράφαντα· καὶ μεμ-
φομένης τῶν ἐν Εφέσῳ πεφωτισμένης ἀγίας συνόδου, ὡς χωρὶς κείσεως καὶ
ζητήσεως Νεστορίου κατελοδοσαν· καὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια τῶν ἐν ἀγίοις
Κυρίλλου ἀσέβη, καὶ ἐναντία τῆς ὀρθῆς πίστεως δόποκαλεῖ ἢ αὐτῆς ἀσέβης ἑπι-
σκοπῆς· καὶ ἐκδικεῖσθαι Θεοδώρον, καὶ Νεστορίον καὶ τὰ ἀσέβη αὐτῶν δόγματα, καὶ
συζηρήματα· εἰ τις ποῖναι τῆς εἰρημίας ἀσέβους ἑπισκοπῆς ἀντιποιεῖται, ἔ-
μὴ ἀνάθεμα πῆξαι αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀντιποιοῦμένους αὐτῆς, καὶ λέγοντας
αὐτῶν ὀρθῶν εἶναι, ἢ μέρους αὐτῆς, ἔστω γεράφαντας καὶ γεράφοντας ὑπὲρ αὐ-
τῆς, ἢ τῶν περὶ αὐτῆς ἀσεβῶν, ἔστω πολμῶντας ταῦτ' ἐκδικεῖν, ἢ
ταῖς περὶ αὐτῆς ἀσέβειας ὀνόματι τῶν ἀγίων πατέρων, ἢ τῆς ἀγίας
ἐν Καλκηδόνι συνόδου, καὶ πούτοις μέχρι τέλους ἐμμείναντας· ὁ ποιὸς
ἀνάθεμα ἔστω.

Τούτων ποῖναι οὕτως ὁμολογηθέντων, ἀ καὶ παρελάβομεν ἐκ τῆς θείας
γραφῆς, ἔστω τῶν ἀγίων πατέρων διδασκαλίας, καὶ τῶν ὀρεθέντων περὶ τῆς

μιας κὶ τῆς αὐτῆς πίστεως ἑρὰ τῆς παρειρημύων ἀγίων πεσάρον σωόδων·
 γυρομένης δὲ κὶ ἑρὰ ἡμῶν τῆς ἐπὶ τοῖς αἰρετικοῖς κὶ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, παρὸς
 γε καὶ τῆς τῆς ἐκδικησάντων, ἢ ἐκδικουμένων τὰ εἰρημύρια τεῖλα κεφάλαια,
 κὶ εὐαπομηνάντων, ἢ ἀπομηνόντων τῆ οἰκεία πλάη, καὶ ἀκελεύσεως, εἰς
 ἐπιχρήσει ἐναυπία τοῖς παρ' ἡμῶν ἀσεβῶς διατυπωθεῖσι ἑρὰ δουραῖ, ἢ δι-
 δάξαι, ἢ γράψαι, εἰ μὲν ἐπίσκοπος εἴη, ἢ εὐκλήρον ἀναφερῶν, ὁ ποι-
 οδτος ἀλλότεια ἱερέων κὶ τ' ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως παρὰ τῶν, γυμνω-
 θήσεται τῆς ἐπίσκοπῆς, ἢ τῆς κλήρου· εἰ δὲ μοναχός, ἢ λαϊκός, ἀναθεματιδί-
 σεται. Εὐτύχιος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης,
 ἐκκλησιαστικῶν τὰ παρειρημύρια, καὶ ὁμολογῶ οὕτως ἔχον, ὡς πάντα τὰ
 παρειρημύρια κεφάλαια τε κὶ δόγματα παρὰ τῆς, καὶ δεχόμενος τὰς
 ἀγίας πεσάρον σωόδους, τυτέστι πλὴν ἐν Νικαίᾳ, κὶ πλὴν ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, κὶ πλὴν ἐν Εφέσῳ τ' παρὰ τῆς, κὶ πλὴν ἐν Καλχηδόνι, κὶ τὰ παρ' αὐ-
 τῆς παρὸς τῆς μιας κὶ τῆς αὐτῆς πίστεως ὁριθέντα, κὶ πᾶσι τοῖς ἐμμένον,
 καὶ παρὸς παρειρημύρια, καὶ ἀκελεύω καὶ ἀναθεματίζω παρὸς τοῖς ἄλλοις αἰρε-
 τικοῖς, κὶ τοῖς ἀσεβῶς αὐτῶν συζηήμασι, Θεόδωρον ἀσεβῆ Μο-
 ψουεσίας γυρόμενον ἐπίσκοπον, μὲν τῆς ἀσεβῶν αὐτῶν συζηήματων· καὶ
 πάντα τὰ ἀσεβῶς συζηήματα Θεοδώρητον, καὶ παρὸς παρειρημύρια· κὶ πλὴν ἀσε-
 βῆ ἐπιστολῶν πλὴν λεγομένων Ἰσα, κὶ τῶν τῶν ὁμοίᾳ τοῖς φρονήσαντας ἢ
 φρονουήτας· κὶ ὑπεγράψα. Απολινάριος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος Αλε-
 ξανδρείας. Δομνῖνος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος τ' Θεουπολιτῶν ὁμοίως καὶ
 λοιποὶ ἐπίσκοποι ὑπεγράψαν.

EPISTOLA DECRETALIS
VIGILII PAPÆ

PRO CONFIRMATIONE
QVINTÆ SYNODI OECVMENICÆ.

Ex manuscripto codice bibliothecæ regiae,

CVM INTERPRETATIONE LATINA
ET DISSERTATIONE PETRI DE MARCA
ordinarii in Regio Consistorio Consiliarii, & in
supremo Nauarræ senatu præsidis.

*Dilecto fratri Eutychio,
Vigilius.*

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Εὐτυχίῳ,
Βιγίλιος.

SCANDALA quæ humani
generis inimicus in vniuerso
mundo excitauit, nullus ignorat:

ΤΑ σκανδαλα, ἀπὸ ὅ τῶ ἀνθρώ-
πινου γένους ἐχθρὸς τῷ σύμ-
παντι κόσμῳ διήχρηεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ·